

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.213 van 23 september 2008
in de zaak X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 15 mei 2008 heeft ingediend om schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 16 april 2008 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. KNOPS, die loco advocaat S. VAN OVERMEIRE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. FIERENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker dient op 28 februari 2008 een tweede asielaanvraag in. Op 16 april 2008 beslist de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Overwegende dat betrokkene op 6 september 2007 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 11 september 2007 werd overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 november 2007 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming nam. Overwegende dat de betrokkene op 28 februari 2008 een tweede asielaanvraag indiende waarbij hij verklaart niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat

betrokkene verklaart dat hij een uitslag van zijn punten op school, een verklaring van de school waar hij les volgde en een verklaring wanneer hij de school voltooide naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dergelijke attesten reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, dat deze documenten op geen enkele wijze identiteitsdocumenten afgegeven door de nationale autoriteiten vervangen, dat ze opgesteld zijn op aanvraag, dat deze documenten de conclusies van het Commissariaat generaal voor de vluchtelingen en staatlozen d.d. 21 november 2007 niet weerleggen waarin gesteld werd dat de betrokkene geen bewijs van zijn beweerde afkomst naar voren kon brengen. Overwegende dat de betrokkene opnieuw ingaat op de motieven voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze motieven reeds naar voren heeft kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.”

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Hij betoogt dat de administratieve beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, dat hij wel degelijk vrees heeft voor zijn leven bij terugkeer naar zijn land van herkomst zoals omschreven in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dat hij ernstige schade lijdt zoals vermeld in artikel 48/4, §2 b) en c) van de Vreemdelingenwet, dat het niet ondenkbaar is dat wanneer hij wordt teruggebracht naar zijn land van herkomst hij deze gevaren dreigt te lopen temeer nu de verhouding China en Tibet momenteel meer dan de wensen overlaat, dat hij reeds uitgebreid kon meedelen dat hij angst heeft voor de politiediensten – al dan niet officieel – bij zijn terugkeer, dat de kans reëel bestaat dat hij aan willekeurig geweld zal onderworpen worden, dat de beslissing tot weigering weinig gemotiveerd is en geen verdere onderzoeken vermeldt naar zijn achtergrond terwijl de motivering duidelijk, precies en geldig dient te zijn.

2.2. De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker geen nieuwe gegevens naar voren brengt bij zijn tweede asielaanvraag en dat deze aanvraag derhalve niet in overweging wordt genomen. Met de loutere bewering dat de motivering niet duidelijk, precies en geldig is wordt geen schending van de formele motiveringsplicht aannemelijk gemaakt. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel*

48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”.

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet de dienst Vreemdelingenzaken toekent is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor haar bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat er door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de Vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is zij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de Vreemdelingenwet, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de Commissaris-generaal (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100).
- In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13quater). Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de Commissaris-generaal.

Het behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de Commissaris-generaal om in eerste aanleg de asielaanvragen te behandelen en om deze eventueel om motieven opgesomd in artikel 52, na een onderzoek van het dossier in zijn geheel, af te wijzen. De dienst Vreemdelingenzaken is hiertoe niet bevoegd. Hieruit volgt dat een schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in casu niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de minister van Migratie- en asielbeleid op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Het enig middel is niet gegrond.

3. Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. De verzoekende partij heeft geen middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie en twintig september tweeduizend en acht door:

dhr. M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------------	--

dhr. T. VALGAERTS,	toegevoegd griffier.
--------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

M. MILOJKOWIC.